

Şemsiyecikler

– Ümit Seyhan · 22 Haziran 2015

Gidemez de kalırsın ya
Yolluğunda hazırdir bir kese kağıdında
Gelir ya
İnce bir zarı varmışta en güzel umutların
Geçirsen tüm hıncınla tırnaklarını
Parçalayacakmışsın gibi aklına

Kalabalık tenhalaşır,uğultular uzaklaşır
Akşamın gözleri değmez gözlerine
Anımsarsın
Sabah çimlerde karahindibalar pamuk pamuk
Gülümsersin ya birden
Yellerle yarışırken
İslanırken paçaların düşen çiğden
Anlarsın ya hani sebebini
O tüyden şemsiyeciklerin
Üfledikçe son nefesle en uzaklara
Neden hep dönerek gittiklerini

Belki bir köy çerçisinin
Küçük kamyon kasasına kaçak binen
Biri olmalıydım ki
Lastik ayakkabıların,naylon leğenlerin arasında
Köy köy gezen
Saçakları sökük el dokuma halıya
Bir mavi leğen
Yıkansın diye çocuklar evin önünde
Gözleri yanarak sabundan
Eski ütüye bir avuç mandal
Uçurmasın yamalı pantolonları
Düğmesi yitik gömlekleri
Kırk düğümlü iplerden rüzgar

Ne tuhaftır ki
Acının hararetini körükleyen bir buharlı tren gibidir

Ömür denen demir raylarda zaman
Gitmek istediklerin hep arkandadır
Yıllardan akan manzaralar
Ayrıntısız
Renkleri birbirine bulaşmış
Bir çelişki doğurur istasyonlar
Acabalı
Yaşandı sanılanlardan

Yada bir otogarda
Otobüslerin arasında
Yaşlı bir adam başının üstünde simit satan
Ha birde meyvalı gazoz peynirli poğaç
Acele ile sigara savuran bir kaç adam
Fakirle zenginin bagajı ayrılır
Mavin tarafından
Peynir,salamura yaprak,salça bidonları
Emek kokusu ,ekmek kokusu
Hepsi
Ambalajsız sahibinden

İmkansızlıkta bir sürat teknesi
Ufuktan aşağı düşen
Ne denizler uçsuz bucaksız
Ne gittikçe uzuyor yollar
Ne varsa gelmiş geçmiş
Yalan
Bir ben yarım
Geldikçe azalan gittikçe azalan

Bir türkü
Dillerde pelesenk
Kalbimin atışıyla ritim tutan
O mavi leğende çimen köy çocuğundan
Sırf ama sırf sabunun acısından
Ağlayan
Ve
Binlerce tüyden şemsiyecikleri olan

Ümit Seyhan